Jan Jandziś „Sosna” został pośmiertnie mianowany podporucznikiem

Awans oficerski, przyznany żołnierzowi AK i działaczowi Zrzeszenia WiN, odebrała jego córka, Janina Jachymczak. Uroczystość odbyła się 1 lipca 2019 r. na „Przystanku Historia” IPN w Krakowie.

BÓG HONOR OJCZYZNA
100 LECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
OD SZEFA
WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO
W KRAKOWIE
BÓG HONOR OJCZYZNA
100 LECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI
OD SZEFA
WOJEWÓDZKIEGO SZTABU WOJSKOWEGO
W KRAKOWIE

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

INSTYTUT
PAMIĘCI
NARODOWEJ

NIL

NIL

WOJEWOD

ŻOŁNIERZEM
RZECZYPOSPOLITEJ
Krakow

ŻOŁNIERZEM
RZECZYPOSPOLITEJ
Krakow

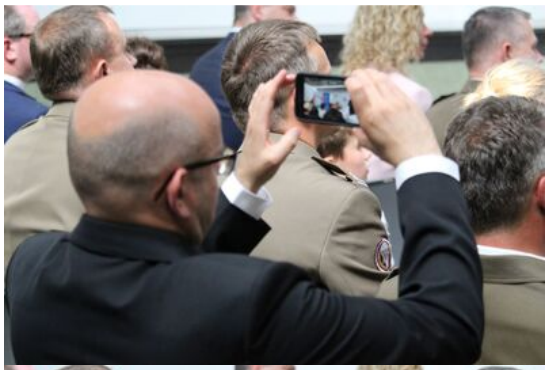

IPN
PRZYSTANEK HISTORIA
CENTRUM EDUKACYJNE

IPN
PRZYSTANEK HISTORIA
CENTRUM EDUKACYJNE

W Centrum Edukacyjnym „Przystanek Historia” IPN w Krakowie odbyła się ceremonia pośmiertnego nadania stopnia oficerskiego st. sierż. Janowi Jandzisiowi ps. „Sosna”. Z rąk szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Krakowie płk. Marcina Żala awans odebrała Janina Jachymczak, córka Jana Jandzisia. Współorganizatorami uroczystości byli wojewoda małopolski Piotr Ćwik i dyrektor Oddziału IPN w Krakowie dr hab. Filip Musiał.

Jan Jandziś „Sonsa” (1906-1990)

Urodził się 7 marca 1906 r. w Staromieściu (dziś dzielnica Rzeszowa). Od 1929 r. mieszkał w podtarnowskich Mościcach i pracował w tamtejszych Zakładach Azotowych. Na przełomie 1942 i 1943 r. wstąpił do AK. Podczas akcji „Burza” był szefem 4. kompanii „Ewa” 1. batalionu „Barbara” 16. pułku piechoty AK. Przeszedł z batalionem cały szlak bojowy, a za udział w partyzanckich walkach został awansowany do stopnia st. sierżanta i odznaczony Krzyżem Zasługi z Mieczami.

Od wiosny 1945 r. działał w powojennej konspiracji, najpierw w Ruchu Oporu Armii Krajowej, następnie w Zrzeszeniu WiN. Stał na czele grupy dywersyjnej mającej za zadanie ochronę organizacji. Ze swoimi żołnierzami wykonywał akcje ekspropriacyjne, kary chłosty i kary śmierci, na podstawie decyzji kierownictwa Rejonu Wschodniego Okręgu Krakowskiego Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

Był organizatorem zamachów na dwóch szczególnie niebezpiecznych funkcjonariuszy tarnowskiego aparatu represji. 28 marca 1946 r. jego oddział wykonał wyrok śmierci na zastępcy szefa Powiatowego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego w Tarnowie Julianie Świątku, a 10 września 1946 r. podporządkowana mu grupa WiN z Woli Rzędzińskiej zlikwidowała sowieckiego doradcę przy UB w Tarnowie, oficera NKWD Lwa Sobolewa.

Jandziś ujawnił się 8 marca 1947 r. w Tarnowie, w ramach amnestii. Nie zgodził się na propozycję współpracy z UB. Aresztowany, musiał uciekać i przez ponad cztery lata żył pod fałszywym nazwiskiem w Przemyślu. Aresztowany we wrześniu 1951 r., został przez komunistów skazany na karę śmierci, zamienioną następnie na 15 lat więzienia.

Zwolniono go w lipcu 1956 r. Do końca życia był jedną z ważniejszych postaci tarnowskiego środowiska akowskiego i winowskiego, czynił starania o upamiętnienie walk AK. Zmarł 27 czerwca 1990 r.